

BADENDE MEISJES.

natuurlijke omgeving poseeren. Vele schilderijen maakt hij er niet: per jaar slechts zes of zeven, van zeer gemiddelde grootte.

Na aldus talrijke doeken, in velerlei opvattingen, te hebben geschilderd, vond Dinét zich omstreeks 1900 volkomen meester van zijn techniek; van dien tijd af tracht hij het intieme karakter, het persoonlijke sentiment zijner modellen te vertolken.

Een zeer toevallige omstandigheid was van veel invloed om Dinét steeds méér in deze richting te doen voortgaan: toen hij eens te Boe-Saâda naar een woning zocht, bracht men hem toevallig bij een Mzabiet, die een „fondoek” (stalling voor kameelen, enz.) hield. Daar vond hij een kamer voor zijn verblijf.

Deze Mzabiet Sliman-ben-Ibrahîm verzegelde Dinét, wanneer hij buiten ging schilderen, interesseerde zich steeds meer voor zijn werk, bezorgde hem modellen, niettegenstaande hij streng moeslim is (zooals de meeste Mzabieten), misschien omdat Dinét met hem de teksten van den Korân besprak, die betrekking hebben op het

mogelijke verbod om beelden te vervaardigen, en niet het teekenen of schilderen van figuren betreffen.

Dinét haalde mij aan wat in den Koran staat: „O, gij die gelooft! De wijn en het majsirspel en de ansâb en de hazlâm zijn onreinheden en het werk des duivels; ontwijk die, dan zal het u welgaan!” *) Nu beteekent el ansâb, de „opgerichte steenen”, en vermoed wordt, dat daarmede beelden (afgodsbeelden) bedoeld werden, hoewel er daaromtrent

niet de minste zekerheid bestaat.

De schilderkunst is volgens deze teksten, nooit verboden geworden; als voorbeelden haalde Dinét aan de Arabische (niet Persische) miniaturen, die honderd à twee honderd jaren vóór Giotto, in Mesopotamië zijn gemaakt, lang voordat de Perzen hetzelfde deden, en Dinét vindt die Arabische kunst, hoe primitief en eenvoudig ook, veel meer levend en geobserveerd dan die van Giotto....

Een feit is 't dat Dinét, die nu sedert dertig jaren bijna uitsluitend en onophoudelijk onder Moeslimine leeft, geheel en al onder de beking en den invloed is geraakt van den Islâm. Met heel veel tact en ongemeene scherpzinnigheid legt hij u uit wáárom Mohammed voor hem de grootste aller genieën is, die hij ver boven Homerus, Dante, Shakespeare, stelt; waarom hij het kostuum, het schrift, de kunst der Arabieren de allerfraaiste vindt van alle tijden van

*) Prof. Dr. Snouck Hurgronje had de groote welwillendheid dezen tekst speciaal voor dit opstel te vertalen.